

Словесность, тогази никой отъ тѣхъ покровители нема правина да натоваря дръгаго сосъ свое развалено реченіе. Ако сичкии Писатели приѣмнатъ болно едно реченіе, тогази това требва да сѧ земе за едно честиво нѣщо, кое най мало е оубардило книжковное единство въ народѣ. Но като тѣко се явиха нѣколко Грамматики, нѣколко реченія и сѧ заче препиране, то Сочинители Грамматикъ нематъ правина да бѣдатъ сѣдовници; тогази требва да ги сѣди, како едни подсѣжденници (*т. е. като едни кривы) сѣдъ повысокой филологіи.

Заради че отодавна сѧ напечатиха Грамматики: Васкидовича, Неофита и Павловича Дѣпничанина, за това твердѣ добрѣ бы было да напечати и Анастасъ Столновичъ (Кипиа.) своя Грамматика. Се тако бы было добрѣ и дрѣзи да напечататъ Грамматики на свои реченія. Тогава сѣдъ лесно може да ги сравни сички, да избере се, що е добро, и да направи едно цѣло добро и оурядно, основано на законахъ и на здравыхъ причинахъ. Това ише Болгарская Слове-